

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

VI. De Taciturnitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

De taciturnitate. CAP. VI.

Faciamus quod ait Propheta: Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam: obmutui, & humiliatus sum, & filui à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri: quanto magis à malis verbis propter poenam peccati debet cessari? Ergò quamuis de bonis & sanctis ad ædificationem eloquiis, perfectis discipulis propter taciturnitatis gravitatem, rara loquendi concedatur licentia: quia scriptum est: In multiloquio non effugies peccatum. Et alibi: Mors & vita in manibus linguæ. Nam loqui & docere, magistrû concedet: tacere & audire, discipulo conuenit. Et ideò, si qua requirenda sunt à Priore, cum omni humilitate & subiectione reuerentiæ requirantur, ne videatur plus loqui quàm expedit. Scurrilitates verò vel verba ociosa & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus: & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Psalm. 38

Prover. 10.

Prover. 14.

I. (SCURRILITATES VERO.) *Moti hac terribili sententia Patris nostri, mandamus Prelatis, ceterisque superioribus Monasteriorum nostrorum, ut diligenter faciant hanc partem Regule obseruari, & pro huiusmodi excessibus graues constituent penas.*

2. *Et ut scurrilitatum, ac leuitatum occasiones tollantur, interdiciamus in monasteriis teneri aues, aut animalia ad iocum aut leuitatem prouocantia.*

3. Omne quoque ludi genus, religiosis minime conueniens, tam intus, quam extra Monasteria, vana etiam spectacula, & choreas, omnēq; habitu transformationem, & ludicra omnia penitus inhibemus.
4. Fratres verò, nec in mari, nec in fluminibus causa lauandi, se spolient.
5. Ad effugiendum autem eneruationem, Pralati, & alij Superiores non concedant solatia, aut recreationis, nisi alternis hebdomadibus: excepta tamen Quadragesima, & Aduentu, quibus temporibus nefas est talia cogitare, ne dum permittere.
6. Si autem vel in Monasterio, vel extra, fratres quandocunque recreationis gratia conuenerint, caueant dissolutiones, manuum iniectiones, impulsiones, & huiusmodi iocos honestati Religionis minime conuenientes. sintque solatia eorum honesta, & modesta; qua iuxta dictū S. Bernardi, potius recreent quam eneruent. Qui verò contra fecerit, ieiunet semel in pane & aqua, comedens in Refectorio in terra, toties quoties. Qua vt melius obseruentur, volumus, vt huiusmodi recreationibus intersit Prælatus, vt saltem vnus de Superioribus.
7. Caueant autem Superiores, ne permittāt Monachos vagari per ciuitates: sed potius relaxandi animi causa, concedant quandoque deambulationes extra mœnia ciuitatum.
8. Neque audeant fratres prædicta causa, aut propter vindemias, vel fruges colligendas, extra Monasterium dormire, nisi præsentem Prælato, vel vno de Superioribus, sed ad Monasteria reuertantur.
9. Cellerarij tamen, aut Commissi, aut alij fratres ad ea deputati, ob supra dictas causas extra Monasterium dormire poterunt, in locis tamen honestis, & minime suspectis.